Dosarul nr.4r-555/26 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
4-24149842-02-4r-29012026 Judecător: Tatiana Bivol

D E C I Z I E
În numele Legii

09 iunie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru

Având în componența sa :
Președintele completului de judecată,
Judecătorul: Denis Băbălău
Judecătorii: Elisaveta Buzu și Vladislav Schibin

judecând în procedură scrisă, în lipsa părților, recursul declarat de către administratorul S.C. ,,CARSANIR,, SRL, Caragheaur Gheorghi, împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 noiembrie 2025, în cauza contravențională în privința lui S.C. ,,CARSANIR,, SRL, învinuit în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional.

Verificând legalitatea hotărîrii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

c o n s t a t ă :

1. Prin decizia agentului constatator Mangîr Evgheni din 28 noiembrie 2024, în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție, SRL ”Carsanir”, a fost tras la răspundere contravențională în conformitate cu art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 18 unități convenționale (ce constituie 900 lei) fără puncte de penalizare, pentru faptul că, *timpul săvîrșirii*: la 06 februarie 2024, ora 20:18, locul săvîrșirii: Chișinău (Botanica sector), pe strada Decebal, *fapta contravențională:* a condus autovehiculul prin localitate cu viteza de 63 km/h, pe sectorul de drum cu limita maximă admisibilă de 50 km/h, comisă cu automobilul de model ***** cu n/î *****, ignorînd prevederile RCR punctul 47.1 Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sînt : depășirea vitezei de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră, prevăzută în pct.47.1(a).

2. Considerând ilegal procesul verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 28 noiembrie 2024, administratorul SRL ”Carsanir” Gheorghi Caragheaur în interesele contravenientului, la 23 decembrie 2024, a depus o contestație, prin care a solicitat admiterea contestației, anularea procesului verbal cu privire la contravenție cu seria si nr. DCT03 960733 din 28 noiembrie 2024 și încetarea procesului contravențional. Întru susținerea contestației a menționat că, potrivit art. 17 alin. (2) Cod contravențional: ”(2) Persoana juridică răspunde contravențional în cazul în care norma materială din partea specială a cărții întîi prevede expres sancționarea ei.,, La caz, SRL "Carsanir" a fost tras la răspundere pentru comiterea contravenției prevăzute la art. 236 Cod Contravențional, care nu prevede sancțiune pentru persoane juridice. Cu alte cuvinte, legiuitor a considerat alogic de a sancționa o entitate abstractă (persoana juridică) pentru comiterea contravenției de depășire a limitei de viteză. A

indicat că, agentul constatator a încălcat prevederile legale sus-menționate și a decis întocmirea procesului-verbal și a deciziei de sancționare anume în privința persoanei juridice. Agentul constatator nu a informat contestatorul despre inițierea procesului contravențional, nu a citat contestatorul și i-a îngrădit dreptul la apărare: în conformitate cu art.375 alin. (1) Cod contravențional: "persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod." Totodată, în conformitate cu art.384 alin. (2) Cod contravențional: "(2) Persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul: a) la apărare; b) să cunoască fapta imputată;", în speță, agentul constatator i-a încălcat contestatorului dreptul de a cunoaște despre existența/intentarea procesului contravențional și despre imputarea vre-unei fapte contravenționale. în rezultat, contestatorului i-a fost apărat dreptul de apărare până la adresare în instanța de judecată. Or, constatatorul urma să beneficieze de posibilitatea de a cunoaște despre faptă, pentru a veni cu careva explicații, obiecții, probe, etc.

3. Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 noiembrie 2025, s-a respins ca fiind neîntemeiată, contestația depusă de către administratorul SRL "Carsanir" Gheorghi Caragheaur împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare seria/nr. DTC03 960733 din 28 noiembrie 2024, potrivit cărora SRL "Carsanir" a fost tras la răspundere contravențională în conformitate cu art. 236 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 18 unități convenționale (ce constituie 900 lei) fără puncte de penalizare. S-a menţinut fără modificări procesul verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancționare seria/nr. DTC03 960733 din 28 noiembrie 2024, potrivit cărora SRL "Carsanir" a fost tras la răspundere contravențională în conformitate cu art. 236 alin. (1) Cod contravențional.

4. Împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 noiembrie 2025, administratul S.C. „CARSANIR„ SRL, Caragheaur Gheorghi, a depus în termen recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărârii cu rejudecarea cauzei.

În motivarea recursului a invocat:

- Recurentul SRL „CARSANIR" susține că art. 236 alin. (1) Cod contravențional nu prevede sancționarea persoanei juridice, ci doar a conducătorului mijlocului de transport.

- Mai invocă faptul că instanța de fond ar fi aplicat greșit art. 443[1] Cod contravențional, deoarece la dosar nu ar exista dovada că agentul constatator a solicitat SRL „CARSANIR" să comunice identitatea conducătorului auto.

- Un alt motiv este că recurentul nu ar fi fost informat despre pornirea procesului contravențional și nu ar fi fost citat, ceea ce, în opinia lui, i-a încălcat dreptul la apărare.

- Se invocă faptul că procesul-verbal a fost întocmit în lipsa recurentului și fără semnătura unui martor asistent, deși, potrivit recurentului, această împrejurare trebuia certificată prin martor.

- În final, recurentul susține că procesul-verbal este nul, iar procesul contravențional trebuie încetat pe motivul lipsei faptului contravenției.

5. Conform art.471 alin. (1)-(2) Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

6. Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul

contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referință, *însă la materialele dosarului până examinarea recursului participanții la proces nu au depus referințe asupra recursului.*

7. ***Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei contravenționale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat și pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.***

8. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

9. În conformitate cu art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

10. În corespundere cu art. 462 alin. (1) Cod contravențional, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată și motivată.

11. Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

12. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

13. Colegiul Penal prin prisma prevederilor ce guvernează spața dedusă judecății remarcă că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

14. Potrivit materialelor cauzei, se constată că, prin decizia agentului constatator Mangîr Evgheni din 28 noiembrie 2024, în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție, SRL "Carsanir", a fost tras la răspundere contravențională în conformitate cu art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 18 unități convenționale (ce constituie 900 lei) fără puncte de penalizare, pentru faptul că, *timpul săvîrșirii*: la 06 februarie 2024, ora 20:18, locul săvîrșirii: Chișinău (Botanica sector), pe strada Decebal, *fapta contravențională:* a condus autovehiculul prin localitate cu viteza de 63 km/h, pe sectorul de drum cu limita maximă admisibilă de 50 km/h, comisă cu automobilul de model ***** cu n/î *****, ignorînd prevederile RCR punctul 47.1 Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sînt : depășirea vitezei de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră, prevăzută în pct.47.1(a).

15. Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 noiembrie 2025, s-a respins ca fiind neîntemeiată, contestația depusă de către administratorul SRL "Carsanir" Gheorghi Caragheaur împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare seria/nr. DTC03 960733 din 28 noiembrie 2024, potrivit cărora SRL "Carsanir" a fost tras la răspundere contravențională în conformitate cu art. 236 alin. (1) Cod contravențional,

fiindu-i aplicată o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 18 unități convenționale (ce constituie 900 lei) fără puncte de penalizare.

16. Instanța de recurs constată că soluția adoptată de prima instanță este legală, întemeiată și rezultă dintr-o apreciere corectă a circumstanțelor de fapt și a normelor de drept incidente cauzei. Din materialele dosarului rezultă că agentul constatator a stabilit depășirea limitei legale de viteză cu ajutorul unui mijloc tehnic omologat, contravenția fiind comisă cu automobilul înregistrat pe numele SRL „Carsanir". Totodată, la dosar se regăsesc solicitarea privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului, dovada expedierii acesteia, planșele fotografice și celelalte materiale care au stat la baza emiterii procesului-verbal și a deciziei de sancționare. Prima instanță a examinat aceste probe în ansamblu și a ajuns în mod justificat la concluzia că temeiurile invocate pentru anularea actelor contestate nu există.

17. Colegiul nu poate reține argumentul recurentului potrivit căruia art. 236 alin. (1) Cod contravențional nu permite sancționarea unei persoane juridice. O asemenea interpretare ignoră existența normei speciale prevăzute de art. 16¹ Cod contravențional, care instituie un regim derogatoriu pentru contravențiile constatate prin mijloace tehnice certificate sau omologate. În asemenea situații, persoana fizică sau juridică proprietar al vehiculului este pasibilă de răspundere contravențională sub formă de amendă în cazul în care nu comunică identitatea conducătorului vehiculului în condițiile art. 443¹ Cod contravențional. Prin urmare, răspunderea aplicată în speță nu a fost angajată exclusiv în considerarea calității de persoană juridică, ci în temeiul normei speciale care reglementează expres situația proprietarului vehiculului identificat prin sistemele tehnice de monitorizare a traficului. În aceste condiții, concluzia primei instanțe privind aplicabilitatea art. 16¹ Cod contravențional este corectă și pe deplin conformă voinței legiuitorului.

18. La fel, este neîntemeiat argumentul recurentului referitor la pretinsa lipsă a dovezilor privind expedierea solicitării prevăzute de art. 443¹ Cod contravențional. Din materialele cauzei rezultă că agentul constatator a prezentat solicitarea privind identificarea conducătorului vehiculului, precum și extrasul din trimiterea poștală aferentă expedierii acesteia. Prima instanță a constatat în mod întemeiat existența acestor înscrisuri și a reținut că solicitarea a fost expediată la adresa oficială a societății. Mai mult, recurentul nu a prezentat nicio probă care să demonstreze că a comunicat agentului constatator identitatea persoanei care se afla la volan la momentul săvârșirii contravenției. În lipsa unor asemenea dovezi, simpla contestare a expedierii solicitării nu este suficientă pentru a răsturna constatările rezultate din materialele dosarului. Dimpotrivă, probele administrate confirmă că agentul constatator a urmat procedura prevăzută de lege, iar condițiile pentru atragerea la răspundere a proprietarului vehiculului erau întrunite.

19. Instanța de recurs reține și faptul că prima instanță a examinat argumentele privind pretinsa nelegalitate a procesului-verbal și a explicat în mod convingător de ce acestea nu pot conduce la anularea actului contestat. S-a constatat că procesul-verbal a fost întocmit în cadrul procedurii speciale aplicabile contravențiilor constatate prin mijloace tehnice, iar materialele cauzei conțin suficiente probe care confirmă atât existența faptei contravenționale, cât și respectarea exigențelor procedurale relevante. Totodată, nu au fost identificate încălcări esențiale care să fi afectat dreptul la apărare sau să fi compromis posibilitatea stabilirii adevărului în cauză.

20. Colegiul nu poate reține argumentul recurentului referitor la lipsa martorului asistent la întocmirea procesului-verbal, or recurentul pornește de la o interpretare izolată a dispozițiilor art. 443 alin. (6) Cod contravențional, fără a ține cont de particularitățile procedurii

aplicabile contravențiilor constatate prin intermediul mijloacelor tehnice certificate și omologate. Din materialele cauzei rezultă că fapta contravențională a fost constatată cu ajutorul unui sistem tehnic automat de monitorizare a traficului rutier, iar procesul-verbal a fost întocmit în procedura specială prevăzută de lege pentru asemenea situații. Or, în cazul contravențiilor constatate prin mijloace tehnice, procesul-verbal poate fi încheiat în absența persoanei și fără participarea martorului asistent, întrucât constatarea faptei se bazează pe înregistrările și datele generate de sistemul tehnic omologat, care constituie ele însele mijloace de probă.

21. Mai mult, chiar presupunând existența unei abateri de la exigențele formale invocate de recurent, aceasta nu ar putea conduce automat la nulitatea procesului-verbal. Potrivit principiilor care guvernează procesul contravențional, nulitatea intervine numai atunci când încălcarea procedurală este de natură să afecteze în mod esențial drepturile persoanei sau posibilitatea stabilirii adevărului în cauză. În speță, recurentul nu a demonstrat în ce mod concret lipsa martorului asistent i-ar fi prejudiciat dreptul la apărare sau ar fi pus la îndoială autenticitatea constatărilor efectuate prin mijlocul tehnic omologat.

22. De asemenea, Colegiul observă că vinovăția nu a fost întemeiată exclusiv pe procesul-verbal contestat, ci pe un ansamblu de probe administrate în cauză, inclusiv planșele fotografice generate de sistemul de monitorizare, datele tehnice privind înregistrarea încălcării, solicitarea privind identificarea conducătorului vehiculului și dovada expedierii acesteia. În aceste condiții, prezența sau absența unui martor asistent la întocmirea procesului-verbal nu este de natură să înlăture forța probantă a celorlalte mijloace de probă aflate la dosar.

23. Prin urmare, concluzia primei instanțe potrivit căreia lipsa martorului asistent nu reprezintă o încălcare care să atragă nulitatea procesului-verbal este una corectă, argumentul formulat în recurs nefiind apt să răstoarne legalitatea și temeinicia hotărârii contestate.

24. În consecință, instanța de recurs constată că prima instanță a interpretat și aplicat corect normele de drept material și procesual incidente speței. Concluzia potrivit căreia art. 444 Cod contravențional nu este aplicabil în circumstanțele cauzei este pe deplin justificată de materialele dosarului și de conținutul normei legale. Argumentele invocate în recurs nu infirmă constatările primei instanțe și nu relevă existența vreunui temei care să justifice casarea hotărârii contestate.

25. În atare circumstanțe, Colegiul reține că, instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărârea CEDO *Garcia Ruis versus Spania*).

26. De asemenea, Colegiul Penal reiterează că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat.

27. În această ordine de idei, Colegiul Penal conchide că argumentele invocate în recurs, nu și-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a soluției instanței de fond, care este legală, obiectivă și corectă.

28. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1), lit. c), art.474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Respinge ca nefondat recursul administratorului S.C. ,,CARSANIR,, SRL, Caragheaur Gheorghi, împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 noiembrie 2025, în cauza contravențională în privința lui S.C. ,,CARSANIR,, SRL, învinuit în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional, și menține această hotărâre fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului de judecată,
Judecătorul **Denis Băbălău**

Judecătorul **Elisaveta Buzu**

Judecătorul **Vladislav Schibin**